

[Wilhelm.]

skal ikke opfattes som en støtte til alt det reformistiske sludder, DKP siger om disse forslag. Nu ved jeg af erfaring, at hr. Nørlund bliver meget vred, når jeg taler om, at DKP udlægger sine ændringsforslag som et alternativ til det borgerlige-socialdemokratiske finanslovsforslag, og siger, at de herved mest af alt bidrager til et afpolitiserende parlamentarisk illusionsmageri. Jeg skal derfor nøjes med i stedet for at citere fra Land og Folks leder fra i tirsdags, hvor der stod:

»Kommunisterne har igen i år påtaget sig det store arbejde at udarbejde en alternativ finanslov. . . Det er en finanslov, der kunne fungere.« Og så i konklusionen: »Med sit forslag til finanslov har DKP endnu en gang erklæret det bestående samfund krig og har samtidig leveret en slagplan.«

Et alternativ, en slagplan, en krigserklæring mod det bestående samfund – ikke sandt, man kan ligefrem høre suset, et spøgelse går gennem Europa: DKPs ændringsforslag til finanslovsforslaget. Det er ikke vores opfattelse af DKPs ændringsforslag, men derfor kan vi godt stemme for en hel del af dem.

Albertsen (S):

Det var lige ved, at vi kunne opleve, at den sidste ærede taler ville sætte lighedstegn mellem fremskridtspartiet og socialdemokratiet, en udtryksform, som jo også falder sammen med den karakteristik, vi fik umiddelbart efter valget, hvor det blev sagt af et medlem af venstre-socialisterne, at det værste, der var sket ved valget, var, at socialdemokratiet havde vundet valget. Jeg må sige, at bidraget her i dag i høj grad ikke er et bidrag til analyse af den politiske situation, men et bidrag til at skabe politisk begrebsforvirring.

Siden 1973 har vi her i folkettingen oplevet en konkurrence mellem en række af folketingets partier, som har optrådt som de mest spareivrige. Sagligheden og argumentationen om, hvad de enkelte forslag angår, har ikke svaret til de fine tal, som man så smukt nedskrev. Beregningerne har været tyndbenede, eller tallene har blot været et slag på tasken. Man må karakterisere en sådan arbejdsform som uansvarlig optræden. Alle ændringsforslag bør stilles ud fra en ansvarlig vurdering og med sigte på, at de kan administreres og efterleves af den

pågældende minister og de pågældende administratorer.

Folketinget må vel affinde sig med fremkomsten af strømmen af fremskridtsforslag. Dette parti vil et helt andet samfund end det, som det overvældende flertal i folkettingen og befolkningen ønsker. Vi kan atter i år konstatere, at fremskridtspartiets kamp mod de arbejdsløse, mod invalidepensionisterne og mod familier med børn er omsat i forslag, der for mange inden for disse grupper vil betyde en social, økonomisk og menneskelig katastrofe.

Når arbejdsløshedspengene skal nedskæres med 3 mia kr. uden garanti for at der bliver færre arbejdsløse, vil virkningen blive helt urimelig og skadelig.

Ændringsforslagene om at al støtte til beskæftigelsesfremmende foranstaltninger skal ophøre, erhvervsfaglig uddannelse skal nedskæres, boligstøtte skal ophøre, børnehaver og vuggestuer skal fordyres voldsomt, beskyttede boliger til ældre standses eller beskæres, ophør af rentesvage grupper i befolkningen og vil ryste titusinder af familiers økonomi. Alle familier med børn får en forringet levestandard i forhold til familier og personer uden børn, hvis ændringsforslagene om bortfald af alle disse former for børnetilskud og ungdomsydelser vedtages, som fremskridtspartiet har foreslået det.

Udsigten til skattelettelse ændrer ikke ved denne vurdering. Disse forslag vil ramme særlig hårdt hos de familier og forsørgere, hvis indtægter er så lave, at de får ingen eller kun beskedne fordele af skattelettelserne, fordi deres indtægter ligger under den famøse 60.000 kr. grænse. Fremskridtspartiet glemmer åbenbart, at næsten halvdelen af landets skatteydere har en indtægt, der er på 60.000 kr. og derunder. Effekten af forslagene for disse menneskers vedkommende vil være negativ, men for de stærke og velstillede er det klart at det vil være en fordel, hvis de realiseres.

For enke- og invalidepensionister vil forslagene betyde en direkte reel forringelse, samtidig med at selve fremkomsten af disse forslag bidrager til at skabe en atmosfære af mismod hos de berørte grupper og mistillid hos andre befolkningsgrupper mod disse svage mindretal.

Forslagene er asociale i deres sigte og i deres effekt. De rammer de svage, de syge, de arbejdsløse, de ældre, børnene og deres for-